उत्तिष्टमन् (उ॰ + ज्मन्) adj. weitläufig, vom Himmel AV. 6, 4, 3.

उत्तिष्यम् (उ॰ + अ॰) adj. auf weiter Bahn sich bewegend, eine weite Fläche einnehmend: Agni RV. 5,8,6. Indra 8,6,27.

उर्हार्के adj. dass.: विश्वा सेकृतः पृतेना उर्ह्ज्जयः ए.४. ८,३६,१. यस्मिन्म्-क्रीहेरुज्जयः । सं धेनवा जार्यमाने स्रनान्वः ५९,४. ७,३९,३.

उत्पाउ m. von Dämonen AV. 8, 6, 15. N. pr. eines Mannes Pravarådhj. in Verz. d. B. H. 56.

उत्ता (von उत्त) f. Weite: खस्य TS. Pair. 2, 10.

उत्पार (von उत् + धारा) adj. breiten Strom gebend, von einer milchenden Kuh ११. 8,1,10. 82, 3. 9,69,1. VS. 8,42. Kâtj. Ça. 3, 3, 12. Çâñkh. Grej. 4,11,1.

उत्तर्जेयम् (3° + प्र°) adj. sich weit ausbreitend, ausgebreitet VS. 20, 39. उत्तर 1,22.

उर्गाबलैं (उ° + बि॰) adj. f. ξ mit weiter Oeffnung versehen: स्याली ÇAT. BR. 6,6,4,8. 9,2,1,1.

उर्हें adj. viell. उर्ह + उब्ब weit geöffnet (oder उडब्ब): गर्वामुह्-ब्बम्-यर्पति त्र्वम् १.४. ९,77,4.

उत्पाउ (उ॰ + पु॰) m. N. pr. eines Berges Burn. Intr. 378. Schief-Ner, Lebensb. 309 (79). — Vgl. कृत्नाउ.

उत्पा ved. instr. von उत्, = उत्पा P. 7,1,39, Sch.

उँ रिपुग (उ° + पु°) adj. ein weites Joch habend, von einem Wagen RV. 8,87,9.

उर्हो = उर्ही Bhar. zu AK. 3,4,32,15. Dvirdpak. im ÇKDr.

उर्रैलोक (उ॰ + ली॰) adj. weiträumig: म्रलित R.V. 10,128,2.

ত ন্বিন্দ্র (3° + বি°) m. N. pr. eines Flamingo, der früher Jäger gewesen war, Hariv. Langl. I,103.

স্নিল্লা (von उर्त + विल्व) f. N. pr. eines Dorfes Burn. Intr. 77, N. 2. Lalit. 238. 251. 257. 239. Schiefner, Lebensb. 249. fg. (19. fg.) LIA. II, 70. उत्तिल्वाकाश्यप zur Unterscheidung von den vielen andern Kaçjapa Lalit. 3. 126. 293. Burn. Intr. 158, N. 3. Schiefner, Lebensb. 249 (19). 304 (74). उत्तिल्वाकाल्प eine Localität Lalit. 380.

3 hag = 3 hagen Suga. 2,222,2. 3 hagen m. dass. Rijam. zu AK. 2,4,

उत्विक m. n. Ricinus communis, ein Strauch, AK. 2,4,3,31. Suça. 1,220,9. 221,5. 2,42,5. 434,20. 462,14. 501,18.

उत्तर्येचम् (उ॰ + ट्य॰) Kiç. zu P. (ed. Calc.) 1,2,1. Vop. 26,68. 1) adj. weitumfassend, vielfassend, capax: Himmel und Erde RV. 1,160, 2. von Indra: म्रोत्ट्यची: प्णतामिभिर्म्न: 3,80,1. 1,104,9. 7,31,11. 8, 2,5. 10,128,8. म्रिट्रित 5,46,6. समुद्र 6,36,3. पृथिनी 10,18,10. यो नीमुन्यचिस्तम् चिनेतित नृपाट्यं नृति: 8,26,14. VS. 27,16. — 2) m. ein Rakshas Unidek. im ÇKDa.

उत्वर्धेश (उत् + ट्यश्) adj. f. उत्र्वी 1) weitumfassend, weitausgedehnt: उत्वर्धा विस्ता हर. 1,108,2. रार्त्मी उत्र्वी 4,56,4. 6,11,4. Av. 3,3,1. 4,26,2. म्रिति 8,56,12. VS. 21,5. विष्यप्रमाणा स्नातिमृत्र्वीम् हर. 7,45,3. 1,2,3. 3,31,11. शं ने उत्र्वी भेवतु स्वधार्भिः (die Erde) 7,35,8. — 2) weitreichend, weittragend; von der Stimme: या ते जिद्धा मधुनती मुमेधा सर्घे देवेषूच्यते उत्र्वी हर. 3,57,5. गविष्ठिर् नर्ममा स्तानम्मी द्वीव ह्वाम् हर्मित हुनी हरा क्वाम् हरा हिन्दा हिन्दा हुनी हरा हिन्दा हिन्दा

AV. 6,41,2: सर्स्वत्या उरुव्यचे. — उद्वची könnte auf ein nicht nachweisbares उर्वञ्च zurückgeführt werden, aber auch die von uns angenommene Verkürzung aus उरुवीची kann keinen Anstoss erregen.

ওচ্নর (ড° + র°) adj. einen weiten Wohnplatz —, ein weites Gebiet habend: স্থানিন দ্.v. 8,56,12.

उ रुशेंस (उ°+ शं°) adj. 1) laut preisend: वाघते RV. 1,31,14. ज् रित्रे 2,38,11. — 2) weithin befehlend, — leitend: Varuņa RV. 1,24, 11. 2,28,3. 3,62,17. Pūshan 1,138,3. die Âdītja: उर्राशंसा ऋतवे मर्त्याय 2,27,9. Indra: उर्रासी जरित्रे विश्वयं स्या: 4,16,18. vom Soma 8,48,4.

उहेशर्मन् (उ॰ + श॰) adj. weite Zustucht habend: प्रदिति VS. 10,9. उहर्षा (उह + सा) adj. Weite —, Unbeengtheit gewährend: मुकीमुस्म-भ्यमुहुषामुहु अर्थ: हूर. 5,44,6.

उरुष्य (von उरु), उरुष्याति; उरुष्या 2. imperat. im RV. (उरुष्य weiter unten belegt) P. 6,3, 133. 1) das Weite suchen, sich davon machen, sich abwenden von: आपं इव प्रवता प्रमानाना उरुष्यद्धिः पित्रारुपस्य RV. 3,5,8. अयम्प्रिक् रुष्यतम् 5,65,6. — 2) einer Sache entgehen, mit dem acc.: आसाविवासवरितिमुख्यत् RV. 1,152,6. 153,2. — 3) in's Weite, — in Sicherheit bringen, retten, beschützen vor; mit abl.: अर्थे गृणात्मंक्स उरुष्य RV. 1,58,8.9. 2,26,4. 4,55,5. 7,1,15. त्यवसा अभीके उरुष्यतं नः 4,43,4. निद्रो देवा मर्तमुख्यति 6,14,5. 5,87,6. ते ना नावमुख्यत 8,25, 11. 10,7,1. 40,8. 80,3. AV. 6,3,3. 4,3. उरुष्य रायः VS. 7,4. — 4) abwenden: या मर्ताय प्रतिधीयमान्मित्वुशानारस्तुरसनामुङ्ख्यः RV. 1,155, 2. दितिं च रास्वारितिमुङ्ख्य 4,2,11.

उत्तृष्या (von उत्तृष्य) f.; davon ein gleichl. instr. mit rettender Hand: उत्तृष्या पायांभवत्साविभ्यः RV. 6,44,7.

उत्तर्षे (wie eben) adj. das Weite suchend: इमे मी पीता प्रशम उत्तरपन् वा रच न गावः सर्मनाकु पर्वमु R.V. 8,48,5.

उद्रक m. Eule (vgl. उल्ला) nach Såj, und Durga zu Nir. 5,11; nach andern Erklärern n. und so v. a. वपा. विनिष्ठमस्य मा राविष्टोद्धकं मन्य-माना: Air. Br. 2,7.

उन्नची s. उज्जव्यञ्च्

उद्गणार्स (von उर्क + नस्) adj. breitnasig oder weitspürend: die Hunde Jama's RV. 10,14,12.

उद्गल (von उर्हा) adj. das Weite liebend, ungebunden, ungehorsam उद्गलपरिमेक्: Рав. Свил. 3, 7.

उरायक (उरम् + यक्) m. pain of the chest, pleurisy Wills.

उराघात (उर्स् + घात) m. striking or beating the breast; pain in the chest Wils.

उर्गज (उरम् + ज) m. die weibliche Brust H. 603. — Vgl. उर्गिज. उरावृक्ती (उरम् + वृः) f. N. eines Metrums Кнамрая 5. Райт. 16,7. Соцева. Misc. Ess. II, 132.

उरामूचण (उर्म् + भूं) n. Brustschmuck AK. 3, 4, 13.

তর্র u. s. w. s. u. জর্র.

ত্রনির = বার্ঘন Buág. P. im ÇKDn.; s. ক্রন্মন্ abandoned, left, = বার্ঘন (ein verlesenes বার্ঘন?) Wils.

ত্রনিক্রানা f. N. pr. einer Stadt R. Goan. 2,73,10. — Vgl. ত্রাজাকান.